

εἶνε ἐκ τῶν πρωτευόντων τοῦ Κράτους, καὶ ὁμῶς τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἐκλογῆς του ἀνήχθη εἰς περιωπὴν σοβαροῦ πολιτικοῦ ζητήματος. Φαίνεται ὅτι διὰ τὸν δήμαρχόν του ὁ Πόρος εἶνε πόρος . . . ζωῆς.

✱

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας.

• Ἀφίκετο εἰς Τήνον τὸ πολεμικὸν Ἀγέλωος . . . Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο μετέφερε καὶ τὸν Νομάρχην Κυκλάδων κ. Θεοχάρην.

Τὸ γεγονός τοῦτο ἀνεμένονεν πρὸ πολλοῦ. Εὐχόμεθα ὅπως ἡ Μεγαλόχαρη κάμνει τὸ θαῦμά της ἐπὶ τοῦ Μεγαλόχειρος.

✱

Παρὰ τῆς ἐπιχαρίτου καὶ γλωσσομαθοῦς Ἐπιθεωρήσεως μανθάνομεν ἄτι πολὺ περίεργον. Τὸ γαλλικὸν ὄνομα Charles κατὰ τὴν ἐμβριθὴ συνάδελφον εἶνε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἑλληνικὸν Χαράλαμπος! Οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ μεταφρασταὶ ἄς προσέχωσιν εἰς τὸ ἐξῆς· νὰ μὴ ὑποπίπτωσιν εἰς λάθην· πρέπει νὰ γράψωσι τοῦ λοιποῦ, ὅτι ὁ ἐνεργήσας τὴν σφαγὴν τῶν Οὐγενότων κατὰ τὴν νύκτα τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου ἦτο Χαράλαμπος ὁ Θ', διὰ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1830 ἐξεβροντίσθη Χαράλαμπος ὁ Γ', ὁ δὲ πέρυσιν ἀποθανὼν νικηφόρος στρατηλάτης τοῦ 1870 καὶ ἀνεψιὸς τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐκαλεῖτο πρίγκηψ Φριδερίκος Χαράλαμπος!

✱

Σκιρτησάτω ἐκ χαρᾶς τὸ πλήρωμα τῶν συνταξιούχων καὶ τῶν πτωχῶν ὑπαλλήλων! Εἰς ἐκ τῶν διορισθέντων κεντρικῶν ταμιῶν ὀνομάζεται Χρυσοχέρης. Εἶνε ὁ μόνος ἄνθρωπος, ὅστις δὲν δικαιούται ν' ἀποπέμψῃ τοὺς δικαιούχους, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δὲν ἔχει παράδες.

✱

Συναγείρει ἡ κυβέρνησις ἀπὸ περάτων πάντας τοὺς ἱετρούς, ἐπικούρους καὶ μὴ, τοὺς ὑπηρετήσαντας καὶ μὴ ὑπηρετήσαντας κατὰ τὴν ἐπιστρατείαν καὶ τοὺς κατατάσσει εἰς τὴν στρατόν. Μετὰ τοῦτο οὐδεμία ὑπολείπεται ἀμφιβολία, ὅτι ὁ στρατός μας πάσχει τοῦλάχιστον ἐξ ἀνικμίας, ἂν ὅχι ἐκ παραλύσεως.

✱

Τὰ μυστήρια τῆς Αὐστριακῆς ἐπιρροῆς ἐν Ἑλλάδι ὁλοπνὲν προκύπτουσιν εἰς φῶς. Τώρα μάλιστα μανθάνομεν, ὅτι ἐν Αὐστρίᾳ πρὸ καιροῦ ὑπῆρχεν ἰδρυμένον καὶ ἐλειτουργεῖ Πρακτορεῖον τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως, ἔχον φανερά ἐκτεθειμένα τὰ σήμκτα τοῦ δικεφάλου ἀετοῦ. Αὐτὸς ὁ δικεφάλος ἀετὸς ὅστις καὶ ἐν Ἀθήναις ἐφώλευεν ἐν εἴδει . . . περισσεύει, εἶχε σκοπὸν, φαίνεται νὰ ἐπισκιάσῃ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

✱

Συμβαίνουν καὶ μερικὰ παράδοξα καὶ ἀνεξήγητα εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι οἱ νόμοι τῆς φύσεως ἔχουν χάσματα, ὅπως καὶ ὁ νόμος περὶ δημαϊρεσιῶν. Εἰς πυρκαϊὰν συμβᾶσαν ἐν Κουρτέσι, ἐκάησαν ὡς καὶ τὰ φρέατα! — ἡ φράσις εἶνε εἰλημμένη αὐτολεξεῖ ἐκ τῶν ἐφημερίδων. Ὑποθέτομεν, ὅτι τὴν ἐσβεσαν διὰ πυρίτιδος.

✱

Ἀνέγνωμεν κάπου, ὅτι ὁ ἐν Πειραιᾷ πρόξενος τῆς Γαλ-

λίας κ. Καρτερῶν προσεβιάσθη. Ἀπόδειξις ὅτι διὰ τοὺς προβιβάσμοις πανταχοῦ ἰσχύει τὸ αὐτὸ σύστημα, συνοψιζόμενον εἰς τὸ ἐξῆς ρητόν: Ὁ Καρτερῶν προβιάζεται.

✱

Μετὰ τὰς συζητήσεις περὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν.

Εἰς ἐν τῷ καφενεῖῳ ἀναγνώστης ἐξετάζει μετὰ προσοχῆς τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς Καθημερινῆς καὶ τὴν αὐτῇ ἀφθονα σπητάει καὶ ἀνακράζει ἀφελῶς!

— Τί τεράστιον φόρον οἰκοδομῶν θὰ πληρώνῃ τάχα αὐτὴ ἡ ἐφημερίς!

Ἄστος

ΚΛΟΨΦΨΑΙΣ

Κάθε μέρα, μὰ τί λέγω; κάθε ὥρα καὶ στιγμή
δὸς του κλέβουν εἰς τοῦ τάδε, δὸς του κλέβουν εἰς τοῦ δεῖνα,
καὶ χωρὶς νὰ τὸ φοβοῦμαι, σὰς τὸ λέγω ἐν τιμῇ,
ὅτι κλέφτικο λιμέρι ἐκατήντησ' ἡ Ἀθῆνα.
Καὶ τὰ βλέπει καὶ τ' ἀκούει ἐν μεγάλῃ ἡρεμίᾳ
ἡ κλεινὴ Ἀστυνομία.

Ἐκλεψαν ἓνα ρολόγι, ἔκλεψαν καὶ μιὰ μπουγάδα,
ἔκλεψαν ἓνα κορίτσι, ἔκλεψαν ἓνα κούτι,
ἔκλεψαν ἓνα ταμιῖον, ἔκλεψαν μιὰ Μανωλάδα,
ἔκλεψαν καὶ παράδες, ἔκλεψαν δὲν ξέρω τί.
Καὶ τὰ βλέπει καὶ τ' ἀκούει ἐν μεγάλῃ ἡρεμίᾳ
ἡ κλεινὴ Ἀστυνομία.

Guerrier

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΝΣΟΛΑΣ

Πρὸ ἐβδομάδων διεδόθη, ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος Μανσόλας ἀφοῦ κατεγράσθη σπουδαῖον ποσὸν ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἧς ἦτο Πρόεδρος, μετέβη εἰς Λαμίαν, ὅπως δι' ἐκποιήσεως κτημάτων του πληρώσῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο. Ἦδη πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ μὲν Μανσόλας εὐρίσκεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐνταῦθα δ' ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως κατ' αὐτοῦ, κατηγορουμένου ἐπὶ ὑπεξαίρεσει πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, τὰς ὁποίας εἶχον ἐναποθέσει παρ' αὐτῷ, ὡς Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων Ἐπιτροπῆς, οἱ ἐργολάβοι οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ζάππειου. Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μὴ εἰδότες τὰ παρ' ἡμῖν πρόσωπα, σημειοῦμεν, ὅτι ὁ Μανσόλας αὗτος εἶνε ἐκ τῶν ἐπισημοτήτων τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, υἱὸς τοῦ μακαρίτου γερουσιαστοῦ Μανσόλα, ἀρχαῖος ὑπάλληλος τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, τμηματάρχης, γενικός διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς πλείστα ἐν Εὐρώπῃ συγκροτηθέντα διεθνή συνέδρια, ταξιαρχὴς τοῦ Σωτήρος, ταξιαρχὴς καὶ ἀνώτερος ταξιαρχὴς πλείονων εὐρωπαϊκῶν ταγμάτων, κτλ. κτλ. Διὰ τοὺς πολιτικούς κύκλους, ὁ Μανσόλας ἦτο μίᾳ δὴθεν εἰδικότης, εἰς ἀναπόφευκτος διοικητικὸς παράγων. Παρὰ τῆς κοινωνίας ὁμῶς ἐθεωρεῖτο μίᾳ κλασικῇ γραικυλικῇ ἀνικανότης, ἄνθρωπος ἡμιμαθῆς, οἰηματίας, ἀνάγωγος καὶ ἀμφιδόλου χαρακτήρος. Αἱ ἀφευκτοὶ βραδύτητες τῆς δικαιοσύνης, ἔδωσαν εἰς τὸν Μανσόλαν τὸν καιρὸν νὰ τεθῇ ἐκτὸς τῆς ἀκτίνος τῆς ἐνεργείας αὐτῆς. Ἀλλ' ἐὰν ἡ περίστασις αὕτη ἐγένετο ἀφορμὴ ν' ἀπαλλαγῇ ὅπωςδὴποτε ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία τοῦ μικροβίου τούτου, θὰ θεωρήσωμεν, ὅτι εὐθηνὰ ἐπετεύχθη τὸ καλὸν αὐτὸ δι' ἀπωλείας πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν.